

100. møde.

Onsdag den 11. maj kl. 10.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3725, fremsættelsen i tidenden sp. 5269).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

Holger Eriksen: Det kan måske se noget mærkeligt ud, at der fremsættes forslag om ændringer i loven om grundværdistigningsafgift, efter at den samme lov er blevet ændret inden for vurderingsperioden, men værdistigningerne omkring de større byer har i den sidste tid været så voldsomme, at det må være gået op for alle, at samfundet simpelt hen ikke kan tillade de enkelte grundbesiddere at tage sådanne gevinster hjem på den øvrige befolknings bekostning, og at de gældende lovbestemmelser ikke er tilstrækkelige til at hindre dette. Jeg har læst, at Lyngby kommune har måttet betale en gård, der lå i yderzonen, og som skulle anvendes til kolonihaver, med en pris, der lå 7 gange over vurderingsprisen, og i går kunne man læse, at der var solgt nogle gårde ved den nye Køgebane til priser, der lå 8 gange over vurderingsprisen. Når man er kommet så langt ud, er det nødvendigt, at der foretages noget.

Inden jeg går over til at omtale selve lovforslaget, vil jeg gøre nogle rent prin-

ciipielle bemærkninger. For mig har fuld grundskyld og fuld grundværdistignings-skyld altid stort set været det samme. Formålet har været, at brugeren af jorden skulle betale grundrente af jordens værdi, og at altså al grundværdistigning, der ikke var arbejdsskabt, skulle komme samfundet som sådant til gode. Når behovet for jord stiger, fordi bysamfundene vokser, eller fordi samfundet ofrer større eller mindre beløb på bedre kommunikationsmidler o.s.v., har den tilfældige jordejer intet krav på denne stigning. Hvis samfundet f. eks. anlægger en ny bane eller en ny havn og omkostningerne i hvert tilfælde er 10 mill. kr. og dette bevirker, at grundværdierne i nærheden stiger med tilsvarende beløb, er det faktisk i strid med ejendomsretten, hvis ejerne får denne stigning, thi så betyder det, at de pågældende grundejere fra samfundet har tilegnet sig værdier af den nævnte størrelsesorden. Man kan derfor ikke sige, at formålet med at gennemføre fuld grundskyld eller fuld grundstignings-skyld principielt er at holde grundprisen nede. Formålet er derimod at føre den samfundsskabte grundværdistigning tilbage til samfundet.

Noget helt andet er, at der som en bivirkning i første omgang må antages at ville komme et prisfald. Når man er inde i en periode, hvor sælgeren ved, at han vel kan få stor fortjeneste ved at sælge i dag, men sandsynligvis en endnu større fortjeneste ved at vente nogle år, vil han naturligvis være tilbageholdende, medens omvendt køberen, der vejrer en chance for at tage en yderligere fortjeneste hjem, bliver mere pågående. Det bliver altså ikke det naturlige forhold mellem tilbud og efterspørgsel, der bestemmer prisen, men et kunstigt formindsket tilbud og en ligeledes kunstigt forøget efterspørgsel. Det er en sådan periode, vi er inde i i dag.

Hvad der navnlig har været galt ved den gældende lovgivning på dette område, er det såkaldte konjunkturtillæg, der hviler på den antagelse, at den prisstigning, der